

Chúa Đến Bất Ngờ

Huy Hoàng

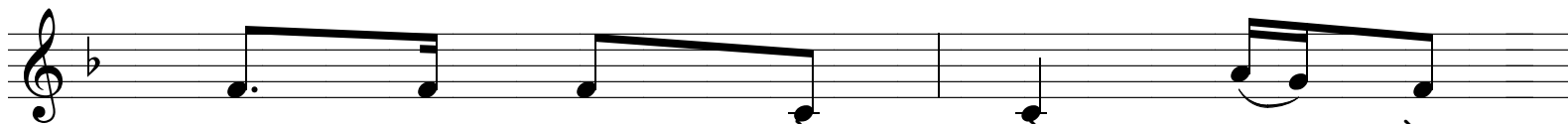
cảm hứng Mt 24,37-44 / CN I - A

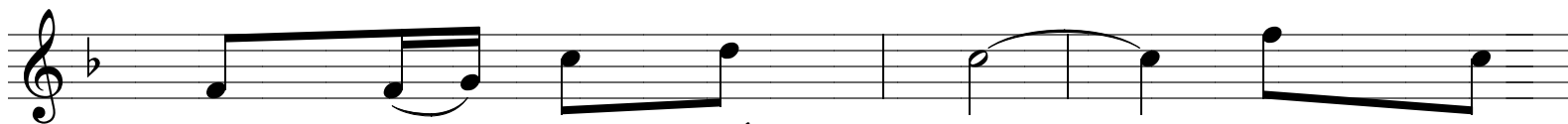
Thiên hạ từng ngày lo lắng việc ăn
Bao chuyện đời ta đã thấy, mà sao
Phút mà chẳng ai nghĩ tới, thì Thiên
Biết rằng đời này sẽ hết, mà không

uống dựng vợ gả chồng. Mà không
vẫn con hoài mơ màng? Đời như
Chúa gọi mời ta về về đời, Chẳng ai
nghĩ về ngày cuối đời, là con

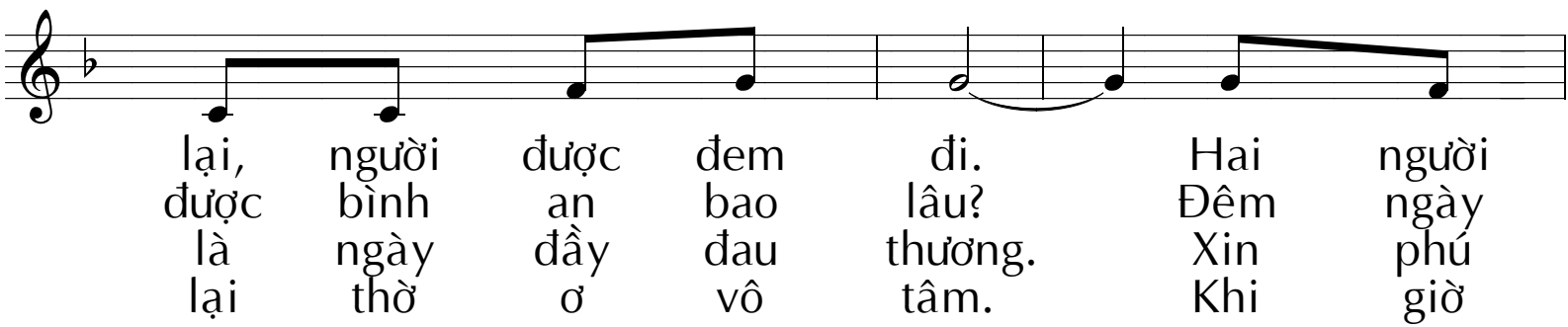
hay tai ương gân kê, cơn hồng
hoa ban mai đẹp màu, khi chiều
cho ta ra điều kiện, không được
đang đi trong lâm lạc, sống cuộc

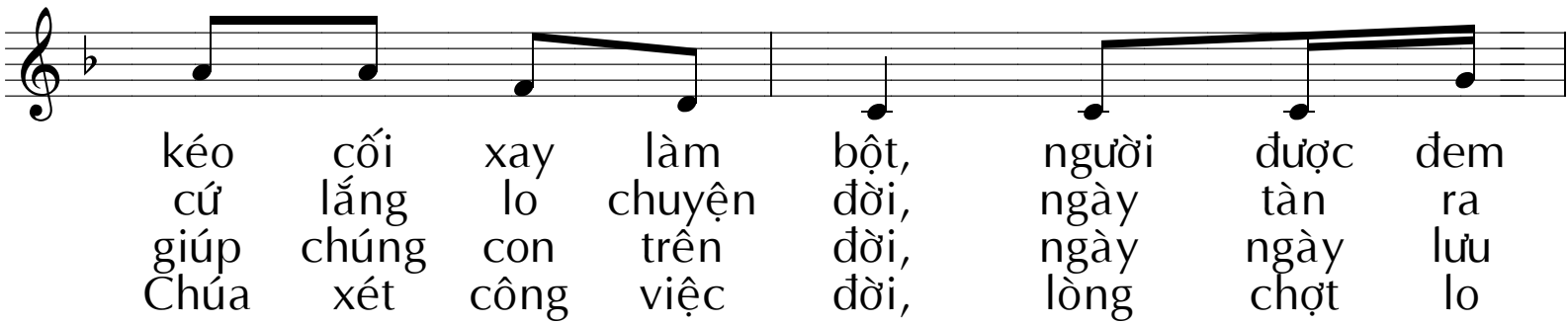
thủy chợt tới cuốn đi. Hai người
về tàn héo úa phai. Gắng trông
quyền trì hoãn ý phút nghĩa giây. Sống chỉ
đời chẳng ý nghĩa chi. Chúa dựng

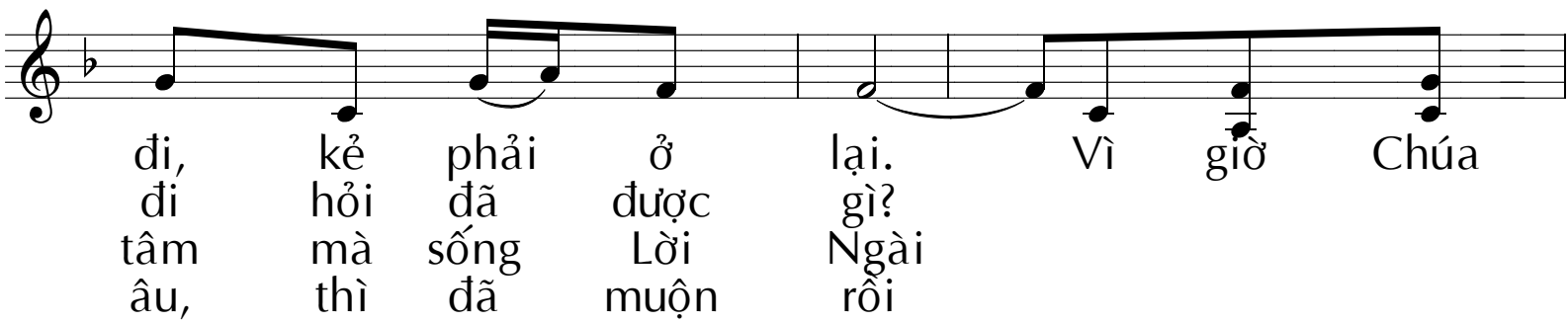
đang chung nhau làm ruộng người bị bỏ
vun xây đắp cả đời, để rồi có
lo lưu tâm đời này, ngày về sẽ
nên con bao diệu kỳ, mà đời con

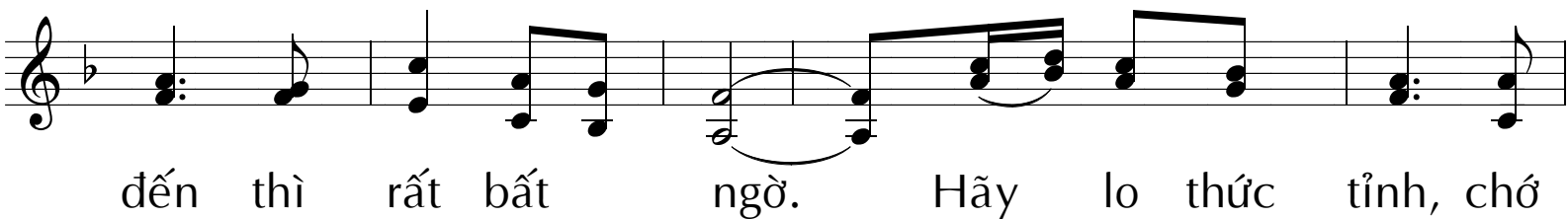
lại, người được đem đi. Hai người
được bình an bao lâu? Đêm ngày
là ngày đây đau thương. Xin phú
lại thờ ơ vô tâm. Khi giờ

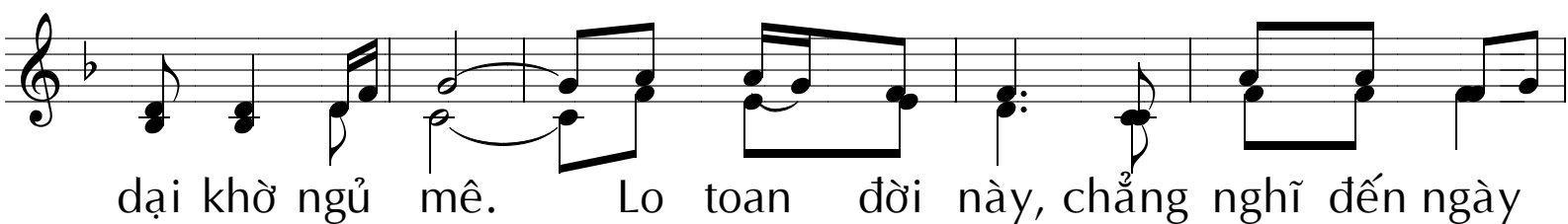
kéo cối xay làm bột, người được đem
cứ lắng lo chuyện đời, ngày tàn ra
giúp chúng con trên đời, ngày ngày lưu
Chúa xét công việc đời, lòng chợt lo

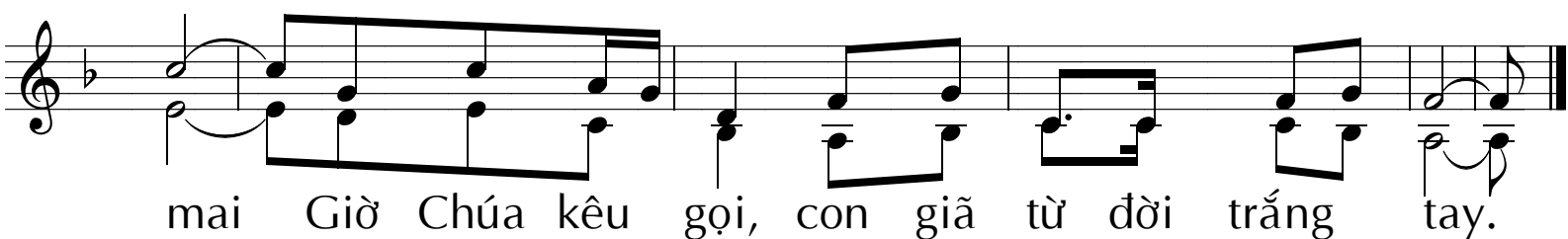
đi, kẻ phải ở lại. Vì giờ Chúa
đi hỏi đã được gì? Ngài
tâm mà sống Lời Ngài
âu, thì đã muộn rồi

đến thì rất bất ngờ. Hãy lo thức tỉnh, chớ

dại khờ ngủ mê. Lo toan đời này, chẳng nghĩ đến ngày

mai Giờ Chúa kêu gọi, con già từ đời trắng tay.